

halvt Aar. Den vedkommende har sikkert Ret i, at der er kun liden Mening i at tvinge de paagældende til midlertidige Laan i dyre Domme osv., samtidig med at vi byde dem Begunstigelser paa andre Maader. Han gør opmærksom paa, hvad han sikkert har Ret i, at det burde indrettes saaledes, at Statslaanet udbetaltes til de almindelige Terminer og kun til disse, ligesom Kredittforeningerne gøre, og saa kunde Administrationen selv bestemme, hvor lang Tid i Forvejen Laanbegæringen skal være indgiven.

Det var blot de faa Bemærkninger, jeg vilde gøre angaaende den Sag, for at henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa dette Forhold. Det er jo sikkert nok, at det er kedeligt, hvis den Slags Hindringer skulde træde i Vejen for, at Loven kan benyttes. Den Jurist, til hvem jeg siger, siger, at han i saadanne Tilfælde har maattet sige nej, naar nogen har henvendt sig til ham med Anmodning om at ordne saadanne Historier, men han gør opmærksom paa det, fordi han mener, at det er et Forhold, som let kan ordnes. Jeg har omtalt det her for at rette en Henstilling til den ærede Landbrugsminister i saa Henseende. Selvfølgelig ere de nærmere Oplysninger beredvillig til Stede for den ærede Landbrugsminister.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Det er kun et eneste af de Ændringsforslag, der ere stillede til Landbrugsministerens Budget, som jeg skal gøre en Bemærkning om, og det er Ændringsforslaget angaaende Bevillingen til Malkearbejdets Fremme. Ærede Medlemmer ville erindre, at det er et Spørgsmaal, som tidligere har interesseret mig, og jeg kan ikke undlade at gøre en Bemærkning, foranlediget af Motiveringen til det Ændringsforslag, som er stillet af Landbrugsministeren angaaende de 14,000 Kr. til Malkearbejdets Fremme. Den Skrivelse, der om denne Sag findes i Betænkningen, bringer i Erindring, at der, fordi der var paa-tænkt en anden Ordning af denne Sag, ikke var nogen Bevilling paa selve Finansloven, men at det vilde komme senere, og det er i Henhold til, hvad der i saa Henseende er bemærket, at der nu stilles Forslag om disse 14,000 Kr. Jeg maa tilstaa, at jeg havde egentlig ventet mig, at der blev en anden Ordning af Sagen end den, der var i Fjor, for i Virkeligheden er denne Ordning meget nær op ad den Ordning, der var i Fjor. Ganske vist er det

en større Sum, der nu forlanges, nemlig 14,000 i Stedet for som i Fjor 6,500. Men Forskellen i Ordningen ligger egentlig blot i, at af de 14,000 Kr. tages de 4,000 til at betale Dyrslæge Hegelund hans Løn som Konsulent og Malkelærer ovre paa Ladelundgaard, og saa gaa i øvrigt i Aar de 10,000 Kr., ligesom i Fjor de 6,500 Kr., til Landboforeningerne. Jeg har i og for sig ikke noget imod, at Landboforeningerne faa et større Beløb, end vi bevilgede dem i Fjor; men naar det motiveres med, at Landboforeningerne skulle have det blandt andet til Præmiering af Malkning, maa jeg tilstaa, at det forbavser mig, at man endnu ikke er kommen saa vidt i vore Dage, at man har indset, at det er det pure Humbug med disse Præmiemalkninger, hvor der møder nogle Dreng og Karle — jeg ved ikke, om der er ret mange Steder, de ogsaa tage Piger med —, som sidde og slide i deres Ansigts Sved for at blive først færdige, men hvor der ikke i fjerneste Maade bliver taget Hensyn til, hvorledes Arbejdet udføres. Det kan jo være, at der er Steder, hvor de ere naaede videre end oppe hos os i Aalborg Amt, men jeg tvivler rigtignok paa, at der bliver afholdt nogen Præmiemalkning, hvor man passer paa, at der bliver malket paa rigtig Maade, eller hvor man undersøger, om de, der deltage i Præmiemalkningen, malke til Stadighed eller kun otte Dage i Forvejen have øvet sig, for at Hænderne kunne have den nødvendige Smidighed, for at blive først færdige. At det er saaledes mange Steder, ved jeg fra min egen Erfaring oppe fra Landboforeningerne hos os. Er det altsaa Mening, at Landboforeningerne ville bruge nogle af disse 10,000 Kr. til Præmier paa denne Maade, vil jeg meget bede den ærede Landbrugsminister reservere sig ved Udbetalingen, at de ikke gaa til denne Slags Ting, for det finder jeg er det rene Humbug. I øvrigt kan jeg ikke undlade at sige, hvad jeg for Resten gjorde opmærksom paa ved første Behandling, at jeg meget havde ønsket, at vi havde faaet et Samraad angaaende disse 14,000 Kr. Jo mere de skulle stykkes ud, jo mindre Gavn faar man deraf. Jeg frygter for, at Landboforeningerne skulle sige: Ja, nu have vi disse 500 Kr., eller hvor meget de nu kunne faa, nu maa vi finde paa at gøre et eller andet. Saa kan det let gaa, som jeg allerede sagde ved første Behandling, at de faa fat paa en eller anden Mand, som har været paa Ladelundgaard i 6 Dage og har lært at malke, og som nu tror, at han